

DT Torsdag 26 maj 2016

13

Fröken Julie i dialog med Jean i Eva Zettervalls skulpturer. FOTO: CECILIA EKEBJÄR

Ur Sara Olaussons seriesvit: "Det kunde varit jag".

Ida Lindgrens videoverk "Kroppen är en ensam plats" visas i nya videorummet.

Nya konsthallen öppnar

Länets nya konsthall Borlänge Modern, (BoMo) öppnar generöst med tre parallella utställningar med olika uttryck. Serier av Sara Olausson, måleri av Eva Zettervall och videokonst av Ida Lindgren.

BORLÄNGE Borlänges och länets nya konsthall delar hus med Borlänge bibliotek intill Sveatorget - som i framtiden ska bli en del av utställningsrummet. Fokus för den nya konsthallen är samtida konst, arkitektur och design. Varannan utställning ska visa samtida konst i olika tekniker, varannan har inriktningen arkitektur och form där Kulturrådet nyss beviljade drygt 300 000 kronor i särskilt stöd.

BoMo är ett samarbete mellan kulturrenheten på Borlänge kommun, Lands-

Utställning

Ida Lindgren, "Kroppen är en ensam plats", videokonst
Sara Olausson, "Det kunde varit jag", serie-teckning
Eva Zettervall, måleri
Borlänge modern, BoMo
26 maj-12 augusti 2016

tinget Dalarnas kulturavdelning och Diös fastigheter. Ambitionen är hög, tanken är att visa utställningar som är angelägna nationellt och internationellt, i programförklaringen står att man vill öppna upp för samarbeten med andra institutioner, gallerier, designers, arkitekter, konstnärer och kuratorer.

I konsthallen finns ett särskilt fokus på barn och unga, både i särskilda utställningar, målet är en takt om tio stycken per år, och att bjuda in unga som besökare och medskapare i utställningar och program. Landstingets konsulent för barn och unga, Camilla Nyman har sin bas i huset lik-

som projektledaren för Anoda ung konst, Lina Josefsson.

Borlänge kommuns Kulturcentrum Asken har flyttat in med sin verksamhet med dans, drama och estetiskt lärande som riktar sig till barn i förskolan och grundskolan

Här ska också Dalarnas cirka 110 Elevkulturbud engageras, inspireras och utbildas, ombuden är med och bestämmer över kulturutbudet på kommunal och regional nivå. Några tjocka väggar eller särskilda avgränsningar finns inte mellan vuxen- och barnytan i utställningshallen, tanken är att det ska gå in i varandra och välkomna varandras besökare. Premiärutställningens Sara Olaussons omtalade serieprojekt "Det kunde varit jag" är ett bra exempel som intresserar en åldersblandad publik.

Sara utgår ifrån sitt möte med rumänska Felicia, en ung flicka som tiggde om pengar. En vänskap utvecklades mellan de båda, Sara

startade en facebook-grupp som hette just "Det kunde varit jag". Felicia bor periodvis hemma hos Sara och hennes familj, Sara följer flera gånger med till Felicias lilla by i Rumänien. I serieform skildrar Sara mötet och vänskapen.

I utställningen visas både skisser och färdiga bilder från serierna, dessutom en videospelning där Sara Olausson läser in texterna. Tillsammans bildar de en viktig dokumentär och ger en personlig ingång till den verklighet som tagit form i Sverige under senare år där fattigdomen flyttat ut på gatan och synliggjorts för var och en av oss, "det kunde ha varit du", säger bildsviten.

Störst utrymme ges Eva Zettervalls målningar och skulpturer. Zettervall har ställt ut kontinuerligt sedan hon gick ut Konsthögskolan 1979, både nationellt och internationellt.

Hennes konst finns representerad på bland annat Moderna museet, National-

museum och Malmö konsthall. I Borlänge visar hon sammanlagt ett tjugotal verk fördelade i tre rum. Zettervalls bildvärld är föreställande, befolkad med kvinnogestalter, högväxta med kroppsdelar som ibland liknar stora fåglars. Teman är utsatthet, relationer, maktstrukturer och förändring. Hon arbetar i stort format och använder färgerna expressionistiskt för att bygga motiven och lyfta fram gestalterna. Ett rum ägnar hon helt August Strindberg och de kvinnogestalter som återfinns i hans värld. Zettervall lyfter kvinnorna, ger dem stålryggar, som betraktare får vitta upp på Siri von Essen högresta person och i en skulpturdialog krymper Jean framför fröken Julies resliga gestalt.

I lokalerna finns ett gammalt bankvalv som gjorts om till ett videorum, här visas Ida Lindgrens videoverk som tidigare i år vann två hedersomnämningar på filmfestivalen i Berlin, första pris både vid Videogudfestivalen

och vid Tempo dokumentärfilmfestival i Uppsala.

Filmens tema är ätstörningar, korta rader ur läkarjournaler korsläses med en kvinnas inre dialog med sig själv till bilder som rör sig under en vattenyta. Vid pressvisningen var inte videorummet iordningställt, på nätet finns ett kortare klipp ur verket.

Under utställningsperioden visas också ett blandat program med rörliga bilder av unga filmare i länet. Bland annat visas kortfilmen "Visa så läker aldrig" av Emma Hedlund och Emmy Holton från Djurås som vann första pris i Stockholm Filmfestival 2016 Junior.

Fortsättningsvis kommer BoMo att vara en fast station för Videogud - konstvideosamarbetet Dalarna har sedan 2006 med Uppsala och Gävleborgs län. På sammanlagt 19 visningsstationer spridda över de tre länen visas samtida videokonst i ett höst- och ett vårprogram med ett antal samtida videokonstverk.

Cecilia Ekebjär

KOMMENTAR

Vi har plats för flera konsthallar

Vissa saker är roligare att skriva än andra. Denna mening tar exempel: Vi har fått en ny konsthall i länet.

Det kan bli hur bra som helst. Borlänge Modern - "BoMo" är det tänkt att vi ska lära oss säga - öppnar upp mot Sveatorget med välkomnande utställningsytor naturligt sammanväxta med biblioteket.

En tummelplats utan inbördes avgränsningar för samtida konst, barnkultur, arkitektur och design. Upp till 16 nya utställningar per år är planen.

Landstinget Dalarna, Borlänge kommun och fastighetsbolaget Diös delar på kostnader och innehåll.

Landstingets kulturavdelning planerar utställningarna och bekostar avtalsenligt arvode till konstnärerna under kommande tre år, därefter lämnas konsthallen i Borlänge kommuns händer, dessutom flyttar länsfunktionen för barn- och ungdomkultur in i huset. Kommunen betalar två personer som arbetar i lokalerna och fastig-

hetsbolaget står för ombyggnationer och bidrar med delar av hyran till kommunen.

Bra upplägg, eller hur?

Nja, tycker vissa. Vi har ju redan en konsthall två mil bort i Dalarnas museum, en konsthall som dessutom driver utan kapten sedan konstintendentens vikariat löpte ut för ett par månader sedan. Där borde väl kulturrenheten lägga krutet? De lyder ju under samma landstingsparaply.

Ja, det tycker jag också är en naturlig slutledning. Men det har inte fungerat av olika anledningar.

Jag tror att Mikael Hartmeier på fastighetsbolaget, som kom med idén, knackade på hos landstinget och Borlänge kommun i perfekt tid. Initiativet, pengarna och kraften gick dit lampan lyste.

Men det här betyder inte dödstöten för samtidskonst på Dalarnas museum. Det uppdraget finns kvar.

Jag tror att det kan komma bra idéer ur de

samtal som museet för med Falu kommun om framtida verksamhet i konsthallen.

Vi blir inte övermätta på upplevelser för att ytterligare en konsthall öppnar, jag lovar. Tvärtom, mer och fler gynnar dialog, kunskapsutbyte och utveckling.

Jag hör till dem som tror att det finns ungefär lika många kulturintresserade som det finns sportintresserade. Jag gillar båda. Och jag tror aldrig vi kommer att få höra att man låter en fotbollsplan växa igen i Falun med argumentet att det finns en nyanlagd plan i Borlänge.

Cecilia Ekebjär

cecilia.ekebjar@mittmedia.se

